

рѣдъ нощъ по полето, докатъ се изпотилъ силно слѣдъ два часа, и ето болките станали вече тѣрпими, и болниятъ можилъ да си легне въ палатката. Слѣдъ 48 часа болестъта изчезнала безслѣдно.

Единъ подобенъ случай описва и Андре отъ собственъ опитъ надъ себе си.

Въ старитѣ наредби на френското министерство на войната особено внимание се обрѣщало върху признака „състояние на студа“ (стадиума на студа), и френските лазарети били снабдени съ апарати, които давали възможностъ да се прѣкара посрѣдствомъ една тръба горещъ въздухъ подъ покривите на болниятъ отъ холера. Това изкуствено отопление изглежда теорически значително по цѣлесъобразно отъ колкото насиленото тѣлесно движение, защото повечето болни отъ холера не сѫ въ състояние да се влачатъ тичишкомъ по полето.

Професоръ д-ръ Р. Краусъ, който бѣше повиканъ да организира въ България борбата противъ холерата, прѣпоръжва като прѣдпазително и лѣчебно срѣдство противъ холерата да се дава вътрѣшно тинктура йоди по 5-6 капки въ вода три пъти на денъ. Споменатиятъ докторъ доказалъ, че, като се вземала тинктура йоди, холерните вибриони изчезнали отъ червата.